DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 27 kwietnia 1950 **Nr 11** Poz. 58 - 68

TREŚĆ:

58

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 kwietnia 1950 r.

w sprawie trybu wstępnego zatwierdzania zamknięć rachunkowych za rok 1949.

W związku z § 18 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z 19 listopada 1949 r. w sprawie zasad sporządzania zamknięć rachunkowych za rok 1949 ustalam następujący tryb wstępnego zatwierdzania zamknięć rachunkowych za rok 1949:

1. Wstępnego zatwierdzania rocznych zamknięć rachunkowych dla przedsiębiorstw i zakładów państwowych lub pozostających pod zarządem państwowym — obowiązanych do samodzielnego bilansowania, dokonuje ich bezpośrednio nadrzędna jednostka organizacyjna.

2. Wstępne zatwierdzenie przez jednostkę nadrzędną następuje po protokólarnym stwierdzeniu, że:

a) zamknięcie rachunkowe podpisane zostało przez osoby wymienione w § 17 — powołanego na wstępie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,

b) poszczególne pozycje bilansowe wynikają z księgi obrotów i sald,

c) poszczególne pozycje bilansowe są zgodne z inwentarzem, sporządzonym w myśl zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 21. 9. 1949 r. w sprawie przeprowadzenia inwentaryzacji składników majątkowych,

d) rachunek wyników powiązany jest prawidłowo z bilansem,

e) podane w załącznikach cyfry są zgodne z odnośnymi pozycjami bilansu i rachunku wyników,

f) wyksięgowano ze wszystkich kont zapasowych nadwyżki i braki w sposób ustalony obowiązującymi przepisami oraz odpisano należności nieściągalne lub wątpliwe na właściwe konta.

Ponadto w protokóle zamieścić należy ilość i ogólną sumę sald nieuzgodnionych z dłużnikami i wierzycielami.

3. W przypadku, gdy zamknięcie rachunkowe nie zostanie wstępnie zatwierdzone na skutek stwierdzonych usterek — jednostka zatwierdzająca wyda na piśmie polecenie ich usunięcia w określonym terminie.

4. Na dowód wstępnego zatwierdzenia zamknięcia rachunkowego — jednostka zatwierdzająca umieści na formularzu bilansu i rachunku wyników klauzulę „Bilans i rachunek wyników wstępnie zatwierdzono" podpisaną przez głównego księgowego i dyrekcję tej jednostki.

5. Wstępne zatwierdzenie jest upoważnieniem dla przedsiębiorstwa, względnie zakładu podległego, do przekształcenia bilansu na układ przewidziany w nowym jednolitym planie kont, zaksięgowania tego przekształcenia, sporządzenia formalnego zamknięcia wszystkich ksiąg rachunkowych za rok 1949 oraz sporządzenia na tej podstawie sprawozdania rachunkowego.

Minister Finansów K. Dąbrowski

59

OKÓLNIK

z dnia 30 marca 1950 r.

w sprawie dziennego bilansowania obrotów urzędów skarbowych w zakresie rachunkowości podatków. Nr KS. 285/3/50.

Celem zapewnienia bieżącej kontroli prawidłowości księgowań w zakresie rachunkowości podatków w urzędach skarbowych, Ministerstwo Finansów zarządza, co następuje:

1) Referaty likwidacyjne, prowadzące rachunkowość podatków w urzędach skarbowych, dokonują dziennego bilansowania obrotów.

2) Dla wyprowadzenia dziennego bilansu obrotów referat likwidacyjny prowadzi zapisek dziennych bilansów według poniższego wzoru, na którym podano jednocześnie przykładowe bilanse:

Nazwa podatku . . . .

Data	Suma dzienna							Uwagi
	Sald starych (netto)	przypisów	razem przedz. 2+3	odpisów	uiszczeń (netto)	Sald nowych (netto)	razem przedz. 5+6+7	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
21.3	1450	3210	4660	420	2600	1640	4660	
22.3	+320	4150	3830	510	3100	220	3830	
23.3	630	4200	4830		5500	+670	4830	
24.3	+1680	1140	+540	320	+180	+680	+540	

Do zapisku powyższego referat wnosi dzienne sumy obrotów i sald, ustalone we właściwych dziennikach. Sumę sald starych ustala referat na podstawie specjalnego zapisku podręcznego, w którym notuje w trakcie każdej operacji księgowej w oddzielnych dla każdego podatku przedziałkach, kwoty sald zarówno dodatnich jak i ujemnych, skreślonych w kartach kontowych zgodnie z przepisem ust. 2 § 347 Instrukcji Organizacyjnej dla urzędów skarbowych. Sumę sald nowych ustala się na podstawie dziennika wpłat i zwrotów, dziennika przy-

pisów i dziennika odpisów. Sumy sald ustala się w kwotach netto, przez które należy rozumieć różnicę matematyczną między sumą sald dodatnich i sumą sald ujemnych, która to różnica może być zarówno dodatnia jak i ujemna. Sumy dodatnie (w przykładach oznaczone znakiem plus) należy wpisywać do zapisku czerwonym atramentem.

3) Obroty dzienne uważa się za zbilansowane, jeżeli suma sald starych (tj. skreślonych w kartach kontowych) i przypisów równa się sumie odpisów, uiszczeń i sald nowych tj. jeżeli suma z przedziałki 4 zapisku równa się sumie z przedziałki 8. W przypadku braku zgodności powyższych sum referat sprawdza wszystkie operacje z danego dnia i usuwa błędy w dziennikach i kartach kontowych.

4) Ministerstwo Finansów oczekuje ścisłego wykonywania niniejszego okólnika. Dzienne bilansowanie obrotów powinno doprowadzić do bieżącego wykrywania i usuwania wszelkich błędów w rachunkowości podatków i tym samym pozwolić na uniknięcie żmudnych prac, związanych z wyszukiwaniem błędów przy uzgadnianiu bilansów miesięcznych. Kierownicy działów rachunkowo-kasowych urzędów skarbowych obowiązani są dopilnować wykonania dziennych prac bilansowych i sprawdzać w każdym referacie likwidacyjnym w tygodniu co najmniej jeden bilans dzienny. Sprawdzenie to powinno obejmować skontrolowanie prawidłowości ustalenia przez referat likwidacyjny dziennych sum obrotów i sald oraz usunięcia błędów. Fakt sprawdzenia bilansu dziennego kierownik działu stwierdza swoim podpisem w przedz. 9 zapisku bilansów dziennych.

Dyrektor Departamentu Prof. Dr St. Skrzywan

60

OKÓLNIK

z dnia 30 marca 1950 r.

w sprawie karalności za bezprawny wyrób syropu buraczanego. Nr D. II. 610/1/49.

W związku z zapytaniem Izb Skarbowych, czy syrop buraczany można nazwać cukrem w rozumieniu art. 94 prawa akcyzowego i czy wyrób syropu buraczanego podlega zgłoszeniu władzy skarbowej na równi z wyrobem cukru, Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

Obecnie obowiązujące przepisy nie definiują pojęcia cukru,— jedyną drogą, która doprowadzić może do odpowiedzi na postawione pytanie jest określenie, co należy rozumieć za wyrób cukru. Według zasad technologicznych za wyrób cukru uważać należy wyługowanie cukru z buraka i oddzielenie wodnego roztworu cukru od miazgi buraczanej. Momentem decydującym jest tu chwila oddzielenia miazgi, buraczanej, gdyż pozostały po odcedzeniu płyn bez względu na stopień zagęszczenia zawiera cukier (sacharozę). Zatem gotowanie buraka cukrowego, a następnie oddzielenie części stałych buraka od płynu w celu uzyskania syropu są istotnymi czynnościami produkcyjnymi, w wyniku których otrzymuje się cukier. Dalsze czynności, zmierzające do oczyszczenia i wykrystalizowania cukru z roztworu, dokonane już po uzyskaniu cukru z buraka nie są dla poruszonego tu zagadnienia istotne, to też zaniechanie ich nie decyduje o tym, czy wyrób cukru miał miejsce, czy też nie.

Wobec powyższego wyrób syropu buraczanego sposobem domowym podpada pod pojęcie wyrobu cukru w rozumieniu art. 94 Prawa akcyzowego stosowanego w myśl § 2 rozporządzenia Min. Skarbu z 27. XII. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 487).

W tym oświetleniu nie ulega wątpliwości, że wyrób syropu buraczanego uważać należy za produkcję cukru i że wobec tego wyrób tego syropu podlega zgłoszeniu władzy skarbowej w myśl art. 94 prawa akcyzowego.

Przy tym zauważa się, że do chwili uchylenia art. 90 prawa akcyzowego, który pod pojęcie cukru podciągał i syrop buraczany, nielegalność wyrobu syropu bez zgłoszenia nie budziła żadnych wątpliwości; zaś art. 90 prawa akcyzowego został uchylony nie dlatego, że zawierał niewłaściwą definicję cukru, lecz z przyczyn natury formalno-prawnej.

Stąd wynika, że za niezgłoszony wyrób syropu buraczanego należy winnych pociągać do odpowiedzialności z art. 111 prawa karnego skarbowego.

Dyrektor Departamentu H. Birencwajg

61

OKÓLNIK

z dnia 31 marca 1950 r.

w sprawie wstrzymania wykupu zastrzeżonych obligacyj P. P. O. K. 1946 r. Nr BP. 1451/5/50.

Ministerstwo Finansów zarządza wstrzymanie wykupu zastrzeżonych obligacyj P. P. O. K. 1946 r., wylosowanych do umorzenia w VIII-ym losowaniu na dzień 15 kwietnia 1950 r.:

Emisja C seria 26125 Nr 41 odcinki I—III.

Zastrzeżenie zostało zgłoszone przez Ob. Alojzego Szarego, zam. w Żelechowie pow. Garwolin.

W przypadku zgłoszenia tych obligacyj do wykupu placówka wykupu:

1) zatrzyma obligacje przy jednoczesnym spisaniu odpowiedniego protokółu,

2) zawiadomi o tym Ministerstwo Finansów z równoczesnym załączeniem protokółu.

p. o. Wicedyrektor Departamentu W. Drabarek

62

OKÓLNIK

z dnia 7 kwietnia 1950 r.

w sprawie trybu zawiadamiania władz powołanych do ścigania przestępstw o naruszenie przepisów ustawy z dnia 1. 7. 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym. Nr DB. 581/1/50.

Wobec nasuwających się wątpliwości co do stosowania sankcji karnych za naruszenie przepisów ustawy z 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 294) i rozporządzeń na jej podstawie wydanych, Ministerstwo Finansów wyjaśnia:

1. do orzekania w tych sprawach powołane są sądy,

2. banki i spółdzielnie kredytowe w razie stwierdzenia faktów naruszenia powołanych przepisów kierują doniesienia zgodnie z przepisem art. 250 § 2 K. P. K. bezpośrednio do właściwego miejscowo prokuratora sądu okręgowego,

3. władze skarbowe obowiązane są do współdziałania z instytucjami kredytowymi w kontrolowaniu obrotu bezgotówkowego u podatników gospodarki uspołecznionej i nieuspołecznionej przy sposobności przeprowadzanych rewizji rocznych oraz kontroli ksiąg handlowych i uproszczonych (uproszczonych szczególnego typu), połączonej z oględzinami przedsiębiorstw. Na okoliczności dokonanej kontroli obrotu bezgotówkowego powinien być sporządzony odrębny protokół w trzech lub dwóch egzemplarzach, przy czym:

a) w przypadku niewątpliwego naruszenia przepisów o obrocie bezgotówkowym — władze skarbowe kierują doniesienie wprost do właściwego miejscowo prokuratora sądu okręgowego, załączając jeden egzemplarz protokółu oraz przesyłają jednocześnie zainteresowanej instytucji kredytowej drugi egzemplarz protokółu z adnotacją o dokonanym doniesieniu,

b) w przypadku nasuwającego wątpliwości wyniku kontroli— władze skarbowe przekazują zainteresowanej instytucji kredytowej jeden egzemplarz protokółu z adnotacją wskazującą na niedokonanie doniesienia do władz powołanych do ścigania przestępstw z tym, że nadanie dalszego biegu sprawie pozostaje w dyspozycji instytucji kredytowej,

c) w przypadku negatywnego wyniku kontroli — władze skarbowe przekazują zainteresowanej instytucji kredytowej jeden egzemplarz protokółu do wiadomości.

Trzeci egzemplarz protokółu kontroli obrotu bezgotówkowego (w przypadku, o którym mowa w ust. 3 lit. a) lub drugi egzemplarz (w przypadkach o których mowa w ust. 3 lit. b) i c) powinien być przechowywany przez władze skarbowe w aktach podatkowych.

p. o. Podsekretarz Stanu W. Trąmpczyński

63
OKÓLNIK
z dnia 11 kwietnia 1950 r.

w sprawie stosowania skal podatku dochodowego.
Nr PM. 6585/3/50.

Przepisy art. 19 ust. 9 i 10 dekretu z 25 października 1948 roku o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) stanowiące o tzw. „stopie pośredniej" nastęczają w praktycznym ich stosowaniu trudność polegającą na odnalezieniu granic dochodu w poszczególnych stopniach skal podatkowych, w których powołane przepisy mają zastosowanie.

Celem uproszczenia pracy przy obliczaniu wysokości należnego podatku przy rocznym wymiarze podatku dochodowego Ministerstwo Finansów podaje do wiadomości i stosowania odpowiednio przebudowane skale z art. 19 ust. 1 i art. 21 ust. 1 powołanego dekretu.

Ministerstwo Finansów podkreśla jednak, że z uwagi na przepis art. 19 ust. 6 pod. doch. przebudowana skala, jeśli chodzi o skalę z art. 19 ust. 1 pod. doch., może mieć zastosowanie tylko w przypadkach, gdy podatnik osiąga przychody ze źródeł należących do jednej grupy źródeł przychodów tzn. gdy posiada tylko jeden dochód cząstkowy. W przypadku posiadania więcej niż jednego dochodu cząstkowego, podatek, jeżeli zachodzą warunki stosowania „stopy pośredniej" należy obliczać w sposób wskazany w § 55 rozp. wyk. pod. doch. (przykład II). Również nie mają zastosowania przepisy stanowiące o stopie pośredniej przy obliczaniu zaliczek na podatek dochodowy, a to w myśl § 43 ust. 7 rozp. wyk.

Obliczona według załączonych skal kwota podatku podlega obniżeniu lub podwyższeniu zgodnie z przepisami art. 19 ust. 2—5, art. 22 i art. 24 pod. doch.

I. Skala z art. 19 ust. 1.

Kwota dochodu cząstkowego złotych		Podatek wynosi:
ponad	do	
120.000	126.310	kwotę dochodu przekraczającą 120.000 zł
126.310	140.000	5%
140.000	141.480	7.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 140.000 zł
141.480	160.000	6%
160.000	161.720	9.600 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 160.000 zł
161.720	180.000	7%
180.000	181.950	12.600 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 180.000 zł
181.950	200.000	8%
200.000	202.190	16.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 200.000 zł
202.190	220.000	9%
220.000	222.440	19.800 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 220.000 zł
222.440	240.000	10%
240.000	242.690	24.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 240.000 zł
242.690	280.000	11%
280.000	283.180	30.800 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 280.000 zł
283.180	320.000	12%
320.000	323.670	38.400 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 320.000 zł
323.670	360.000	13%
360.000	364.180	46.800 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 360.000 zł
364.180	400.000	14%
400.000	409.520	56.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 400.000 zł
409.520	450.000	16%
450.000	460.970	72.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 450.000 zł
460.970	500.000	18%
500.000	512.500	90.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 500.000 zł
512.500	550.000	20%
550.000	564.100	110.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 550.000 zł
564.100	600.000	22%
600.000	615.780	132.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 600.000 zł
615.780	700.000	24%
700.000	718.910	168.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 700.000 zł
718.910	800.000	26%
800.000	822.220	208.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 800.000 zł
822.220	1.000.000	28%

Kwota dochodu cząstkowego złotych ponad	do	Podatek wynosi:
1.000.000	1.028.570	280.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.000.000 zł
1.028.570	1.200.000	30%
1.200.000	1.235.290	360.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.200.000 zł
1.235.290	1.500.000	32%
1.500.000	1.545.450	480.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.500.000 zł
1.545.450	1.800.000	34%
1.800.000	1.856.250	612.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.800.000 zł
1.856.250	2.100.000	36%
2.100.000	2.167.740	756.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 2.100.000 zł
2.167.740	2.400.000	38%
2.400.000	2.480.000	912.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 2.400.000 zł
2.480.000	3.000.000	40%
3.000.000	3.103.440	1.200.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 3.000.000 zł
3.103.440	3.600.000	42%
3.600.000	3.728.570	1.512.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 3.600.000 zł
3.728.570	4.200.000	44%
4.200.000	4.355.550	1.848.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 4.200.000 zł
4.355.550	4.800.000	46%
4.800.000	4.984.610	2.208.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 4.800.000 zł
4.984.610	5.400.000	48%
5.400.000	5.616.000	2.592.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 5.400.000 zł
5.616.000		50%

II. **Skala z art. 21 ust. 1.**

Kwota dochodu cząstkowego złotych ponad	do	Podatek wynosi:
360.000	367.340	kwotę dochodu przekraczającą 360.000 zł
367.340	400.000	2%
400.000	402.050	8.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 400.000 zł
402.050	450.000	2,5%
450.000	452.310	11.250 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 450.000 zł
452.310	500.000	3%
500.000	502.590	15.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 500.000 zł
502.590	550.000	3,5%
550.000	552.860	19.250 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 550.000 zł
552.860	600.000	4%
600.000	603.140	24.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 600.000 zł
603.140	700.000	4,5%
700.000	703.680	31.500 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 700.000 zł
703.680	800.000	5%
800.000	804.230	40.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 800.000 zł
804.230	1.000.000	5,5%
1.000.000	1.005.310	55.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.000.000 zł
1.005.310	1.200.000	6%
1.200.000	1.206.410	72.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.200.000 zł

Kwota dochodu cząstkowego złotych ponad	do	Podatek wynosi:
1.206.410	1.500.000	6,5%
1.500.000	1.508.060	97.500 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.500.000 zł
1.508.060	1.800.000	7%
1.800.000	1.819.560	126.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 1.800.000 zł
1.819.560	2.100.000	8%
2.100.000	2.123.070	168.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 2.100.000 zł
2.123.070	2.400.000	9%
2.400.000	2.426.660	216.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 2.400.000 zł
2.426.660	3.000.000	10%
3.000.000	3.033.700	300.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 3.000.000 zł
3.033.700	3.600.000	11%
3.600.000	3.640.900	396.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 3.600.000 zł
3.640.900	4.200.000	12%
4.200.000	4.248.270	504.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 4.200.000 zł
4.248.270	4.800.000	13%
4.800.000	4.855.810	624.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 4.800.000 zł
4.855.810	5.400.000	14%
5.400.000	5.463.520	756.000 zł plus kwotę dochodu przekraczającą 5.400.000 zł
5.463.520		15%

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

64

OKÓLNIK

z dnia 17 kwietnia 1950 r.

w sprawie dowodów wewnętrznych na zakup skór surowych.
Nr BD. 1630/3/50.

Ministerstwo Finansów na wniosek Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przedłuża na rok 1950 moc obowiązującą okólnika z 17 marca 1949 r. Nr D. V. 2878/1/49 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 10, poz. 52) w odniesieniu do zakupu skór surowych na rachunek Centrali Skór Surowych poprzez jednostki organizacyjne Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska".

W szczególności Ministerstwo Finansów poleca podległym władzom podatkowym nie kwestionować ksiąg handlowych, prowadzonych za rok 1950 przez Powiatowe Związki Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" oraz przez Gminne Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska" działające w charakterze agentów Centrali Skór Surowych przy zakupie na jej rachunek skór surowych, jeżeli zapisy w tych księgach, dotyczące wspomnianego zakupu skór surowych oparte są nie na rachunkach, lecz na dowodach wewnętrznych jak to przewiduje cytowany na wstępie okólnik z 17 maca 1949 r.

Podsekretarz Stanu E. Drożniak

65

OKÓLNIK

z dnia 17 kwietnia 1950 r.

w sprawie wykładni przepisu § 118 pkt 1) rozporządzenia wykonawczego do dekretu o podatku obrotowym.
Nr BD. 643/2/50.

Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że celem przepisu § 118 pkt 1) rozporządzenia Ministra Skarbu z 8. III. 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 108) jest zwolnienie od podatku obrotowego świadczeń wszelkich państwowych placówek naukowo-badawczych, określonych w przepisach specjalnych a zwłaszcza w art. 2 dekretu z 28. X. 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415). Okoliczność, czy placówki te noszą nazwę „instytut" jest dla oceny obowiązku podatkowego bez znaczenia, ponieważ nazwa ta nie jest dla wspomnianych placówek obowiązkową. Art. 6 powołanego dekretu zastrzega bowiem jedynie, że nazwy „instytut" mogą używać wyłącznie państwowe placówki naukowo-badawcze. Jeżeli zatem dana instytucja państwowa ma charakter placówki naukowo-badawczej, o której mowa w art. 2 powołanego dekretu, to korzysta ona ze zwolnienia od podatku obrotowego na podstawie postanowień § 118 pkt 1) powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu nawet w przypadku gdy używa innej nazwy aniżeli „instytut".

W związku z powyższym nie należy pociągać do obowiązku płacenia podatku obrotowego w szczególności świadczeń:

a) zakładów i instytutów w obrębie państwowych szkół wyższych i międzyszkolnych dla dwu lub więcej państwowych szkół wyższych o charakterze placówek naukowo-badawczych, wynikającym ze statutu, bądź regulaminu danej szkoły;

b) państwowych samodzielnych placówek naukowo-badawczych, wyszczególnionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27. VII. 1948 r. w sprawie ustalenia wykazu samodzielnych placówek naukowo-badawczych (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 267);

c) państwowych samodzielnych placówek naukowo-badawczych, powołanych do życia rozporządzeniem Rady Ministrów w myśl art. 108 ust. 1 powołanego dekretu z dnia 28. X. 1947 r.

d) Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego, powołanego do życia dekretem z dnia 5. II. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 55);

e) Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych, powołanego do życia ustawą z dnia 3. VI. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 227);

Dyrektor Departamentu Inż. T. Sibera

66

OKÓLNIK

z dnia 18 kwietnia 1950 r.

w sprawie zryczałtowania opłat za doręczenie przekazów czekowych na zaopatrzenia inwalidzkie. Nr KS. 352/3/50.

Opłata ryczałtowa za doręczenie przekazów czekowych P.K.O. na zaopatrzenia inwalidzkie, ustalona okólnikiem z 9 lutego 1950 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 30) została obniżona zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z 18 marca rb. Nr P. K. 511 o 20% tj. do zł 12 od każdego przekazu, poczynając od 1 stycznia 1950 r.

Nadpłaconą z tego tytułu kwotę opłat za doręczenie izby skarbowe potrącą z bieżących należnych Poczcie opłat za doręczenie.

Dyrektor Departamentu Prof. Dr St. Skrzywan

67

OKÓLNIK

z dnia 24 kwietnia 1950 r.

w sprawie udzielania prasie informacji i wyjaśnień Nr GM. 2714/1/50.

W dobie zachodzących obecnie doniosłych przemian politycznych, społecznych i gospodarczych ważne jest zapewnienie prasie możności aktualnego informowania opinii publicznej.

W związku z tym sprawy związane z udzielaniem prasie informacji lub wyjaśnień winny być załatwiane możliwie najśpieszniej, oczywiście z zachowaniem obowiązującego trybu postępowania.

Specjalnie przyśpieszone załatwianie czynności urzędowych winno być stosowane w tych wszystkich przypadkach, gdy na skutek ukazania się w prasie artykułów lub notatek względnie zapytań nadsyłanych przez redakcje pism zachodzi potrzeba zebrania odpowiednich danych i wyjaśnień w celu ewent. udzielenia odpowiedzi prasie. Wysyłane w związku z tym pisma winny być traktowane jako bardzo pilne i dla łatwiejszego odróżnienia od innych pism oznaczone napisem „Prasowe", w prawym górnym rogu pisma.

Dyrektor Gabinetu Ministra Paweł Gajewski

68

Zarządzenie Komisji Dewizowej Nr 50

z dnia 27 marca 1950 r.

w sprawie uposażeń wypłacanych w złotych pracownikom polskich placówek zagranicznych.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta R. P. z 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z 7 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 86/1938, poz. 584) zmienionego dekretem Prezydenta R. P. z 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87/1939, poz. 549) — Komisja Dewizowa zarządza co następuje:

Zezwala się:

1. urzędom oraz instytucjom, utrzymującym placówki zagraniczne, na wypłacanie w złotych w krajach na rzecz pracowników, zatrudnionych na tych placówkach, kwot uposażeniowych, przewidzianych do wypłaty w złotych budżetem, zatwierdzonym zgodnie z obowiązującymi przepisami;

2. pracownikom wyżej określonych placówek na dysponowanie w kraju kwotami uzyskanymi zgodnie z postanowieniami punktu 1;

3. bankom i instytucjom kredytowym na prowadzenie dla w. w. pracowników rachunków specjalnych, zasilanych wyłącznie kwotami wpłacanymi na podstawie punktu 1. Wypłaty z tych rachunków na rzecz osób zamieszkałych w kraju nie wymagają zezwolenia.

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1950 r.; jednocześnie traci moc obowiązującą instrukcja Komisji Dewizowej z dnia 7 stycznia 1949 r., w sprawie wypłaty poborów pracownikom polskich placówek zagranicznych.

Komisja Dewizowa

H. Kotlicki Ed. Wierzchoń

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych, blankietu karty rejestracyjnej, blankietów kwitów kasowych.

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych za Nr 604300 oraz Nr 604601—604700, zagubione przez poborcę skarbowego 12-go Urzędu Skarbowego w Warszawie.

2) blankiet karty rejestracyjnej Nr 375504, wystawiony na nazwisko Wacława Gizińskiego, Siedlce, ul Sienkiewicza Nr 1, zagubionej w Urzędzie Skarbowym w Siedlcach.

3) blankiety kasowe z bloczków kasowych wzór Nr 33, Seria E. 25 od Nr 179951—180000, brak których ujawniony został w 16 Urzędzie Skarbowym w Warszawie.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacji urzędowych.

Unieważnia się zagubione legitymacje urzędowe:

Nr 148, wydaną przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej we Wrocławiu dla ob. Leona Wady.

Nr 59, wydaną przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Warszawie dla ob. Stanisława Wojciechowskiego.

Nr 8915, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny w Warszawie dla ob. Marii Lelek.

Nr 18431, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny w Warszawie dla ob. Serafina Wojciecha.

Nr 1681, wydaną przez Ministerstwo Skarbu dla ob. Jana Wilczka.

Nr 22671, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Narojek Eleonory.

Nr 11770, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny w Warszawie dla ob. Łagunowa Ksawera.

Nr 146, wydaną przez Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Katowicach dla ob. Farugi Karola.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.
częciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz
częciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz.Urz
Min. Finansów w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428,416.

Należność za ogłoszenia o zagubionych lub skradzionych legitymacjach urzędowych wynosi zł 400 (ryczałt).

Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 45

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1 Zam. 14033. B-102161. 11.500. 26 IV

